

Επικήδειος Ομιλία για τον Αλέκο Τουρκολιά

Και τελικά μας άφησες φίλε Αλέκο.

Ακόμη κι αυτόν τον σκληρό χαιρετισμό τον πάλεψες, όπως πάλεψες για τα πάντα στο πέρασμά σου από αυτόν τον κόσμο.

Δεν είμαι εδώ μπροστά σου για να εξιστορήσω στους πολλούς φίλους σου τι έκανες στην ζωή γιατί δεν υπάρχει τέτοια ανάγκη. Αυτοί που είναι εδώ ξέρουν. Απλά ένοιωσα την ανάγκη να βρεθώ εδώ μπροστά σου, για να τιμήσω τον ξεχωριστό σου χαρακτήρα τον γεμάτο αρετές και ιδιαίτερα χαρίσματα.

Η ζωή σου όλη, έτσι όπως πολλοί την έζησαν κοντά σου, ήταν γεμάτη στόχους, γεμάτη διεκδικήσεις, γεμάτη δίψα για νέες δραστηριότητες και φυσικά γεμάτη έντονη προσπάθεια και προσδοκίες. Αυτήν σου την ενέργεια είχες την ικανότητα να την διοχετεύεις σε όλους όχι γιατί μόνο το ήθελες αλλά γιατί έτσι εσύ ακτινοβολούσες. Αυτή τη μαγεία της δύναμης σου την διακρίνει κανείς εύκολα στα πρόσωπα των κοριτσιών σου της Μαριαλένας και της Μαρίνας μα και βέβαια της αγαπημένης σου Μαίρης, του αδελφού σου Τάσου και των ανιψιών σου αλλά και όλων των δικών σου ανθρώπων οι οποίοι πάλεψαν δίπλα σου να μείνεις μαζί μας. Πιο πέρα από το σπίτι σου την ανεξάντλητη δύναμή σου την γευτήκαμε κι εμείς οι υπόλοιποι που σε ζήσαμε στον επαγγελματικό σου βίο. Σε είδαμε να νοιάζεσαι για τους πολλούς χωρίς καμία εξαίρεση.

Θυμάμαι ότι όταν ήταν να ιδρύσουμε την Ένωση των Τραπεζικών και Χρηματοοικονομικών Στελεχών της Ελληνικής Ναυτιλίας το μυαλό σου πήγαινε στην ανάγκη μεταλαμπάδευσης των γνώσεων σου στους νέους. Έτοιμος πάντα να σπάσεις ταμπό και προκαταλήψεις για να ανεβάσουμε όλοι μαζί τον πήχη πιο ψηλά. Θυμάμαι την περηφάνεια των συνεργατών σου ανεξαρτήτως θέσης στην Εθνική τράπεζα ή και παλαιότερα αλλού να σε ακολουθούν σαν Πατέρα, Αδελφό ή και φίλο υιώνοντας περήφανοι για τον Γενικό τους, τον Διευθυντή τους ή και τον Συνεργάτη τους.

Το πέτυχες αυτό γιατί ενώ ήξερες ... πάντα ρωτούσες, ενώ αποφάσιζες ...πάντα συνέπραττες, κι ενώ διοικούσες ... παράλληλα ακολουθούσες. Έτσι απλά κι αβασάνιστα οδηγούσες αυτούς που σε αποκαλούσαν Κύριο Τουρκολιά να υιώνουν ότι απευθύνονταν στον Αλέκο. Ελάτε λέγαμε οι ναυτιλιακοί τραπεζίτες θα μας μιλήσει ο Αλέκος.

Η πληθωρική σου, η ανεξάντλητη γνώση σου και η γλυκύτητά σου ήταν το υπόστρωμα ενός σωστού ανθρώπου, του ορθού τεχνοκράτη και του αξιοζήλευτου Διοικητή.

Φίλε Αλέκο,

Άφησες την καριέρα του ναυτιλιακού τραπεζίτη, από όπου κι αποκόμισες το χαϊδευτικό παρατσούκλι του «Πατριάρχη της Χρηματοδότησης της Ελληνικής Ναυτιλίας» για να διοικήσεις την μεγαλύτερη τράπεζα της χώρας. Εκεί ακολούθησες στενές φιλίες και πίστεψες στην δυνατότητα διάσωσης της πατρίδας. Κι έδωσες τον αγώνα σου. Ο οποίος όμως, από ότι γνώριζες δεν ήταν αγώνας των ολίγων αλλά αγώνας ενός λαού. Και δυστυχώς κάπου εκεί ήρθε η στραβοτιμονιά. Κι έδειξες πιο καθαρά από οποιονδήποτε τι σημαίνει να προσφέρεις, Φίλε Αλέκο Τουρκολιά.

Ούτε μάταιο ήταν ούτε παράλογο.

Να ξέρεις ότι αυτό που άφησες πίσω σου δεν είναι σπόρος αλλά φυτώριο. Και είμαι βέβαιος ότι οι νέοι που τόσο αγαπούσες και πάντα φρόντιζες, θα το καταλάβουν και θα σε ακολουθήσουν. Κι αυτό θα γίνει πολύ πιο εύκολα τώρα τις δύσκολες ώρες που περνάμε.

Γι όλα αυτά που μας πρόσφερες σε τιμούμε, σε ευχαριστούμε και πονούμε για τον χαμό σου. Και πιστεύω με Φίλε μου ότι αυτός ο πόνος είναι βαρύς τόσο για την Μαίρη την Μαριαλένα την Μαρίνα και τον Τάσο όσο και για όλη την μεγάλη οικογένεια που δημιούργησες από το πέρασμα σου από το κόσμο μας.

Καλό σου ταξίδι Φίλε μου Αλέκο, Αιωνία σου η μνήμη Αλέκο Τουρκολιά.

Γενικός Γραμματέας - Γιώργης Ξηραδάκης 1/11/2016